

SPERANȚA

AUGUST 2019

Anul 6 Nr. 66

Marea forță a Evangheliei

Pitt Popovici

Eu tot mă voi Bucura

Ioan Bușan

Damnu' este păstorul tău!

Silvia Târniceru

Cu Dumnezeu, cu oamenii lui Dumnezeu, pentru oameni!

Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia

Echipa de consilieri spirituali

Gelu Bondor, Biserica Adelaide
Dorel Brândaș, Biserica Harul
Ioan Bușan, Biserica Perth
Teofil Ciortuz, Prima Biserică Baptistă Română
Daniel Cârpean, Biserica Harul
Marin Cucuian, Biserica Maranata
Traian Secară, Biserica Maranata
Cornel Ghiță, Biserica Maranata
Daniel P. Nicolici, Biserica Speranța

Echipa editorială

Constantin Oprănescu, Ioan Ciobotă – Radio Vocea
Evangeliei Timișoara, Aneta Oprănescu.
Consultant tehnic, expediere email și facebook: Adrian
Buzgău. Telefon: 0433766376

Pentru detalii, corespondenții

Adrian Buzgău, Biserica Maranata 0433766376
Aurel Coța, Biserica Philadelphia 0419925990
Gheorghe Bedreag, Biserica Maranata 0490345608
Daniela Hălmăjan, Biserica Speranța 0405574219
Iacob Cerbu, Prima Biserică Baptistă 0425295401
Leon Curelușă, Biserica Betania 0414333225
Lidia Crișan, Biserica Perth 08 93494561
Viorel Sabou, Biserica Adelaide 08 83878393
Sarah Văran, Biserica Harul 0401754759

Costul unui abonament pe un an este de \$40.00 + cheltuieli
de transport.

CONT: Romanian Speranta Association Inc.
National Australia Bank BSB - 083214CONT Nr. – 879530941

Adresa Redacției: 35 Reid Street, Brown Hill, 3350 Vic; Ph.
0423659724, email: sperantaaus@gmail.com

BIRUITORI ASUPRA FRICII

Bob & Debby Gass

**„Credința vine în urma auzirii, iar auzirea vine prin
Cuvântul lui Cristos.” (Romani 10:17)**

Teama și credința vor crește în lăuntrul tău în fiecare zi, iar tu ești dator să decizi care dintre ele va triumfa. Cineva a scris: „Două firi îmi bat în piept; una e binecuvântată, iar cealaltă dezonorantă. Pe una o iubesc; pe cealaltă o urăsc; dar aceea pe care o hrănesc va domina”. Teama și credința vor fi mereu prezente în viața ta, și cea pe care o hrănești va ajunge deasupra. Nu te poți aștepta ca frica să dispară pur și simplu. Dacă te concentrezi asupra fricilor tale, dacă le întreții și dacă te lași pradă lor, ele se vor intensifica.

Modalitatea prin care le poți înfrânge este **înfometarea**. Nu le da timpul sau energia ta. Nu le alimenta cu presupuneri, cu știri negative sau cu filme care îți induc teamă. Concentrează-te asupra **credinței** și hrănește-o zilnic din **Cuvântul lui Dumnezeu** (vezi Romani 10:17). Cu cât aloci mai mult timp și energie credinței tale, cu atât va deveni mai puternică. De fiecare dată când simți că îți este frică de ceva, dar cu toate acestea nu renunți, acest lucru îți va schimba atitudinea. Cu alte cuvinte, când simți teamă, ești îndemnat să „pornești” și nu să te „oprești”; înseamnă „luptă mai înverșunată” și „nu renunța.”

Pasul cel mai important pe care-l poți face pentru a învinge teama este să te încrezi în Dumnezeu, care va face ceea ce crezi că tu nu poți face. Indiferent cât de strâns legat te ține frica, ea poate fi înfrântă, deoarece ea este în mintea ta, și mintea ta poate fi înnoită prin Cuvântul lui Dumnezeu. Iată cheia (Romani 12:2): „Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefăceți, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.”

sursa: barzilaiendan

corespondență Sarah Văran

Biserica Harul - două generații diferite,
aceeași bucurie în Dumnul Isus Cristos.

Tânărul Nați și sora Lucreția - La mulți ani!

**Nu te teme,
crede numai.**

(Marcu 5:36)

Marea Forță a Evangheliei

Petru Popovici – articol publicat în revista Romania pentru Cristos, 2012

„Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât o sabie cu două tăișuri” (Evrei 4:12).

Evanghelia este o forță ce câștigă pentru Dumnezeu și pe cei mai mari păcătoși și pe cei mai înrăiți oameni. Dați-vă toate silințele să o puneți în lucrare.

Frații mei și surori, scuturați-vă din nepăsare. Căutați să mântuiți pe cine se mai poate să fie mântuit. Avem copiii noștri care nu sunt mântuiți.

Apropiati-vă de ei. Luați-i de o parte, stați de vorbă, rugați-vă cu ei ca să ajungă să fie ai Domnului.

De multe ori noi greșim presupunând că numai predicile strălucite îi pot trezi pe păcătoși din starea lor și să-i câștige pentru Dumnezeu. De aceea, mulți credincioși, buni copii ai Domnului, tac. Ei consideră că nu sunt talentați să țină o predică. Concepția aceasta însă e cu totul greșită. Eu am cunoscut persoane care au părăsit felul de trai lumesc și s-au întors la Dumnezeu, doar prin simpla citire a Bibliei. Așa că e bine să punem în mâna oamenilor un Noul Testament, și Cuvântul Sfânt își va face lucrarea, arătându-le starea lor de păcătoșenie și urgenta nevoie de mântuire, de întoarcere la Dumnezeu.

Evanghelia este ca o oglindă în care, tineri și bătrâni, oamenii își văd starea lor de vinovăție față de Dumnezeu, dar văd și marele adevăr că Dumnezeu îi iubește, și de aceea a dat pe Domnul Isus la moarte. El a purtat pedeapsa pentru toate păcatele lor și ale noastre ale tuturor, ca și ei să poată primi iertarea și viața veșnică. Am cunoscut o familie din Ciarda Roșie, care a venit la Biserica noastră din Timișoara și ne-au spus că ei s-au convertit citind Noul Testament și că ei cred ce credem noi, dar doresc să fie botezați. Deci, convertiți fiind, Cuvântul sfânt le-a spus că trebuie să fie și botezați.

Evanghelia are mesajul dragostei și sufletul e setos după această dragoste, care trezește, alină, ajută pe cei ce au lipsă de ajutor și mângâie pe cei ce trec prin necazuri și greutate. Un cuvânt spus păcătosului căzut în ticăloșii, poate avea rezultate mari pentru sufletul ce-l primește și mari răsplătiri pentru cel ce dă altora vestea cea bună a Evangheliei. Moorehouse era cu pistolul în mână să se sinucidă, dar a auzit pe cineva citind istorisirea despre fiul risipitor și a fost salvat de la o moarte sigură. El s-a predat Domnului și a devenit un înflăcărat vestitor al Evangheliei.

Mircea T. din Dobrogea, împreună cu tatăl său, având statura aproape ca niște uriași, înalți de peste 2 metri și solizi, au fost hoți de drumul mare. Cineva a pus Biblia în mâna lui Mircea, și omul s-a pocăit. După un timp, a simțit chemarea să predice Evanghelia. A studiat la Seminarul Teologic Baptist din București și a devenit predicator.

Fiind vremuri de prigoană, el a ținut evanghelizări la Joia Mare, în județul Arad și a fost arestat. La anchetă, șeful de post, înfuriat că Mircea nu a vrut să renunțe de a predica Evanghelia, s-a repezit să-l palmuiască. Dar șeful de post era mic de statură, iar ca să ajungă la obrazul lui Mircea s-a săltat în sus și i-a tras o palmă. Mircea nu i-a întors palma, ci i-a zis: „Ai noroc că m-am pocăit, că altfel aici te-aș fi călcat în picioare.” Prin decada anilor 1950 și 60 fratele Mircea a fost păstor la Jamul Mare, în Banat, și alte câteva Biserici. Am conlucrat cu el, și mi-a povestit multe pățanii pe care le-a avut în lucrarea de predicator. Evanghelia i-a schimbat viața.

PERICOLUL PIERDERII CUVÂNTULUI LUI DUMNEZEU

Împăratul Iosia, unul din cei mai buni împărați ai lui Iuda, a început să domnească la vârsta de 8 ani. Biblia ne spune că la vârsta de 16 ani a început să-L caute pe Domnul și la vârsta de 20 ani, tânărul împărat Iosia a început o reformă națională care a fost declanșată în urma găsirii Cărții Legii.

Când poporul adunat de Iosia a auzit Cuvântul lui Dumnezeu, atunci ei au realizat cât de mult s-au îndepărtat de Domnul, s-au smerit și s-au pocăit de păcatele lor. Au distrus orice lucru care aparținea închinării baalilor și astarteelor sau oricărui alt idol. Au adus jertfe și s-au închinat numai adevăratului Dumnezeu, la Templu. Toate acestea s-au întâmplat pentru că a fost redescoperită Cartea Legii. Este atât de dureros ca un om sau un popor să nu aibă Cuvântul lui Dumnezeu, dar chiar mai dureros este să fi avut Cuvântul, dar să ajungă să-l piardă.

Cum pot pierde oamenii astăzi Cuvântul lui Dumnezeu ?

1 - Prin neglijarea Cuvântului.

Biblia poate să fie pe noptieră sau în bibliotecă și totuși să o neglijezi. Să treacă zile, săptămâni, poate luni, și să nu o citești. Fostul președinte american, Ronald Regan, a spus: „Biblia este singura carte în care avem răspunsurile la toate problemele cu care ne confruntăm astăzi, doar dacă am citi-o și dacă am crede-o”.

2 - Biblia poate fi pierdută prin înlocuirea ei cu altceva.

Domnul Isus le-a spus fariseilor „ați desființat frumos porunca lui Dumnezeu, ca să țineți datina voastră” (Marcu.7:9).

Biblia poate fi substituită de unii, cu ziare, cărți, reviste, televizor, sau chiar cărți creștine.

Amy Carmichael, misionară și scriitoare creștină, a spus: „niciodată să nu lași alte cărți, chiar cărți bune, să înlocuiască Biblia. Bea apă de la izvor, nu din râuri sau din bălți.”

3 - Biblia o poți pierde când iei doar anumite porțiuni din ea, care-ți plac, și pe celelalte le ignori.

Așa se ajunge la cele mai mari erezii. „Orice text scos din context, poate fi un pretext pentru orice erezie”.

4 - Biblia poate fi pierdută atunci când nu o împlinești.

Când un om are lumina și nu o folosește, este ca și cum nu ar avea-o.

Ce rămâne când pierzi Biblia ?

Sunt mulți oameni care, în mod voit sau nu, sunt departe de Cuvântul lui Dumnezeu. Chiar dacă un om este departe de Biblie și nu a auzit niciodată Cuvântul Sfânt, sunt câteva adevăruri fundamentale care rămân:

1 - Dumnezeu rămâne.

Nu Biblia îl creează pe Dumnezeu. Biblia ni-L descoperă pe Dumnezeu, ne spune despre Dumnezeu.

2 - Păcatul rămâne.

Biblia ne spune despre păcat. Biblia este oglinda în care poți să-ți vezi sufletul, în care poți să-ți vezi murdăria și păcatul. Dacă ești murdar și nu te uiți în oglindă, asta nu înseamnă că nu ești murdar, că murdăria dispare.

3 - Viața după moarte rămâne. Pedepsa veșnică în iad pentru toți cei care nu au crezut în Evanghelie, rămâne.

Dacă pierzi Biblia, pierzi lumina prin care poți să-L vezi pe Dumnezeu, prin care poți să vezi dragostea Lui, pierzi posibilitatea de a primi mântuirea pe care Dumnezeu o oferă în dar și care poate fi primită prin credință.

Sunt atât de mulți oameni în jurul nostru, care sunt în întuneric, în ceea ce privește cunoașterea lui Dumnezeu și a Cuvântului Său. Este responsabilitatea noastră să facem tot ceea ce putem pentru a le da Biblia, pentru a le face cunoscut Cuvântul lui Dumnezeu.

Înnoirea legământului

Împăratul stătea pe scaunul lui împărătesc și a încheiat legământ înaintea Domnului, îndatorându-se să urmeze pe Domnul și să păzească poruncile Lui, învățăturile Lui și legile Lui din toată inima și din tot sufletul lui și să împlinească cuvintele legământului scrise în cartea aceasta.

2 Cronici 34:29-31

Un minut de alergare

Costică Oprănescu

Un minut alerg spre Tine,
Un minut atât de mic.
Crucea-i tare grea, Stăpâne,
Cad și iarăși mă ridic.

Un minut să fiu aproape,
Un minut să Te privesc...
Mă desprind încet din noapte
Și la cruce mă opresc.

Lângă crucea-însângerată
Rugăciunile-mi aștern,
Inima ți-o dărui toată...
E minutul meu etern.

Când să Te ajung din urmă
diavolul mă-împiedică,
mă-înfășoară,
mă doboară,
ochii mi-i întunecă.

Mai am câteva secunde
Și minutul a trecut,
Disperarea mă cuprinde
Și m-apasă la pământ.

Este un minut de luptă,
Un minut din viața mea.
Vino, Doamne, și-mi ajută,
Doamne, lupta-i tare grea.

Să nu mă uiți, Isuse, dacă vii

Christian Dume

Să nu mă uiți, Isuse, dacă vii
În revărsarea zorilor de slavă;
Eu voi rămâne pururea, să știi,
Așteptător cu inima pribeagă!

Nu sunt de-aici, m-am dezlipit demult
Și-s chinuit de-atâta desfrânare;
Păcatul astăzi, Doamne, e prea mult
Și naște peste suflet tulburare!

Rămân nebun de dor să Te-ntâlnesc
La fiecare despletire de lumină!
Să nu mă uiți, căci vreau să-mpărtășesc,
O veșnicie, nesfârșita cină!

Să nu mă uiți, Isuse, dacă vii
Căci stau arzând în fiecare seară;
Venirea Ta e tot ce-mi pot dori,
Sunt un pribeag, iar lumea e amară!

Întărcerea

Costică Oprănescu

Mergeam și eu pe drumul meu
Înstrăinat de Dumnezeu,
Un emigrant pierdut sub soare
Fără un scop... fără valoare...

Și tot călcând prin bolovani
Cu scurgerea a mii de ani,
În altă zi fără folos,
L-am ținut pe cruce, pe Cristos.

În altă noapte de granit
Fără-început, fără sfârșit,
Când viața îmi părea-n zadar
M-am reîntors iar la Calvar.

Un ucigaș întors-napoi
Cu mâini de sânge și noroi
Întors la locul odios
Al răstignirii lui Cristos.

Fără valoare, fără rost,
Străin și fără adăpost
M-am așezat sub crucea veche
Străjer al morții, turn de veghe.

S-a scurs o zi, s-a scurs o viață?
Nu știu, dar într-o dimineață
Sărut de stropi curgeau din cer
Pe fruntea orelor ce pier.

N-am înțeles de era ploaie...
Doar valuri roșii în șiroaie
S-au revărsat în viața mea
Sub crucea de pe Golgota.

„EU TOT MĂ VOI BUCURA...”

Păstor Ioan Bușan, Perth

Pentru poporul Domnului, care a părăsit Egiptul, a fost poruncită sărbătoarea anuală a secerișului, sau a roadelor (*Levitic 23, Numeri 28:26-31*), care era o sărbătoare a mulțumirii și a recunoștinței. Scopul acestei sărbători era ca ei să nu-L uite pe Domnul atunci când vor intra în țara promisă și vor avea parte de belșug și binecuvântare (*Deuteronom 6:10-12*).

Mulțumirea și recunoștința erau așteptări pe care Dumnezeu le avea de la poporul vechiului legământ și El continuă să le aibă și astăzi de la cei care-L cunosc. În ciuda faptului că toți credincioșii știu lucrul acesta și-l proclamă în multe feluri..., încă există atâtea întrebări fără răspunsuri, îndoieli și probleme nerezolvate. Nici unul dintre noi nu suntem imuni la genul acesta de situații. Ele ne secătuiesc, ne fac vulnerabili, lasă urme adânci în teologia noastră și-n modul nostru de viață.

Vestea bună este că avem libertatea să-L întrebăm pe Domnul, iar vestea mai bună este că El are libertatea să ne refuze răspunsurile, sau să ni le dea pe cele care nu ne plac cu scopul de a ne atrage mai aproape de El. Aceasta a fost experiența lui Habacuc, profetul contemporan cu Ieremia. Inima lui era grea. Era necăjit deopotrivă pe confrății lui, dar și pe Dumnezeu, pentru că nu putea înțelege răspunsurile lui Dumnezeu la întrebările lui. Cât mai putea Dumnezeu tolera silnicia și răutatea poporului Lui (*Hab.1:1-4*) și cum poate El să-și pedepsească poporul Lui care era rău prin și mai răul Babilon (*1:12-2:1*)? În ciuda acestor întrebări și a dezecilibrului lui sufletesc, Habacuc s-a dus la locul lui de strajă ca să vadă ce-i va spune Domnul. Și chiar dacă răspunsul n-a fost pe măsura așteptărilor lui, el face cea mai extraordinară

mărturisire de credință, înalță cel mai frumos imn de mulțumire și proslăvire la adresa lui Dumnezeu pentru că a înțeles că „*cel neprihănit va trăi prin credință*” (*Habacuc 2:4b*).

„*Căci chiar dacă smochinul nu va înflori, vița nu va da niciun rod, rodul măslinului va lipsi, și câmpiile nu vor da hrană, oile vor pieri din staule, și nu vor mai fi boi în grajduri, eu tot mă voi bucura în Domnul, mă voi bucura în Dumnezeul mântuirii mele! Domnul Dumnezeu este tăria mea; El îmi face picioarele ca ale cerbilor, și mă face să merg pe înălțimile mele*” (*Habacuc 3:17-19*). Pasajul acesta oferă câteva adevăruri mari despre viața de credință, care poate fi mulțumitoare și plină de recunoștință.

1 - VIAȚA DE CREDINȚĂ NU GARANTEZĂ CIRCUMSTANȚE FAVORABILE PENTRU NIMENI (v.17)

Chiar dacă mesajul multor predicatori astăzi este că cine se încrede în Domnul și primește mântuirea va fi mereu biruitor, sănătos și prosper, Habacuc are o altă perspectivă. Deși cunoștea suferința care va urma invaziei babiloniene, el are tăria să spună „*eu tot mă voi bucura...*”

Sunt nenumărate exemple în Vechiul Testament ca și-n Noul Testament, de oameni ai credinței care n-au fost deloc scutiți de încercări și pericole de tot felul. Viața lor de credință n-a fost „roz”, chiar dacă L-au cunoscut pe Dumnezeu îndeaproape (Avraam, Moise, David, Ilie, Daniel, Ștefan, Petru, Pavel, etc.). Niciunul dintre aceștia nu pot fi suspectați că n-au avut credință destulă ca să schimbe circumstanțele în favoarea lor. Ei au fost biruitori în final după ce au depășit momentele de criză prin încredere neclintită, aproape rebelă, refuzând ceea ce părea că este evident împotriva lor.

2 - VIAȚA DE CREDINȚĂ ÎNSEAMNĂ MAI ÎNTÂI ALEGERE (v.18)

Habacuc spune că va continua să se încreadă în Dumnezeu și să se bucure, în ciuda posibilității ca mijloacele de supraviețuire să dispară. El alege să creadă și să se bucure în Domnul și asta comunică faptul că elementul volițional este determinant în viața de credință. Cine spune că nu poate să creadă în Dumnezeu, ascunde realitatea lipsei dorinței de a crede. În Ioan 7:17, Domnul Isus le spune iudeilor care se mirau de învățătura Lui: „*Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va ajunge să cunoască...*”, explicându-le că, de fapt, cunoașterea lui Dumnezeu și a adevărurilor Lui este urmarea alegerii de a-L crede și a împlini ceea ce deja știu.

Cine crede în Dumnezeu alege să se încreadă în El în orice circumstanță. Habacuc comunică prin mărturisirea lui, prin imnul lui de glorie la adresa

lui Dumnezeu, că doar credința reală este pântecul care dă naștere bucuriei, că bucuria și credința sunt ca doi îndrăgostiți care nu se pot separa. El nu s-a putut bucura de circumstanțele în care a trăit (tensiuni, contradicții de ordin rațional, perspectiva lipsei mijloacelor de supraviețuire, etc.), dar a ales să se bucure de Dumnezeu în care s-a încrezut, pentru că era conștient că doar Dumnezeu este același și nu se schimbă.

3 - VIAȚA DE CREDINȚĂ SE BAZEAZĂ PE CREDINCIOȘIA LUI DUMNEZEU (v.19)

Resursa care dă liniște vieții de credință este Dumnezeu care este credincios, și-n credincioșia Lui El este cel care mântuiește și dă putere. Parcă ar vrea să spună Habacuc: „*da, recoltele și animalele pot să dispară..., dar nu și eu pentru că El mă va mântui*”. Împăratul David, cu toate dramele pe care le-a trăit, n-a uitat că Dumnezeu mântuiește și a mers mai departe (Psalmul 18:46, 27:1, 68:19, etc).

Dumnezeu le dă putere celor credincioși chiar și în mijlocul circumstanțelor nefavorabile. Spune Habacuc: „*El îmi face picioare ca ale cerbilor*”, ceea ce sugerează, pe lângă putere și agilitate, viteză și dinamism. Se mișcă cel credincios printre incertitudini ca un cerb, ca o căprioară printr-o pădure deasă și întunecoasă. „*Mă face să merg pe înălțimile mele*” este o altă exprimare a profetului care presupune efort, provocare, responsabilitate, și pentru toate acestea este nevoie de puterea care vine de la El. Aceste două imagini sunt reconfortante, liniștitoare, pentru că ne asigură că Domnul este capabil să pună la îndemâna noastră atâta putere cât avem nevoie, dar noi trebuie s-o folosim (1 Corinteni 10:13, Ps.46:1, Isaia 40:31, Fil.4:13, etc). Habacuc a spus altă dată, confruntat cu împrejurări grele, că bucuria și recunoștința vor rămâne în inima lui chiar dacă lucrurile nu vor merge în direcția dorită de el, pentru că a trăit prin credință în mod veritabil. Dar noi?

7 Iulie 2019 - Ziua Recoltei - Biserica Baptistă Perth, Australia de Vest

„Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile; căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Cristos Isus, cu privire la voi”
(1 Tesaloniceni 5:18).

DIN EGIPT ÎN CANAAN

PRIN EDOM, MOAB, AMON!

(Pelerinaj în Țara Sfântă Israel, Iordania, Egipt)

Consemnează păstor Gabi Izsak

Ierusalim, Poarta de Aur

Îmi place să cred că visul oricărui creștin este să ajungă, cel puțin o dată, prin locurile biblice și în mod deosebit în Israel, locurile legate de viața și activitatea Domnului și Mântuitorului Isus Cristos; sunt locuri istorice, biblice, dar în mod deosebit au o încărcătură emoțională, pe care o simți doar când ajungi să vizitezi acele ținuturi.

Am avut harul (depindem de el), să merg de mai multe ori în Israel și chiar Iordania, dar anul acesta, 2019, am vizitat cele trei țări: *Israel, Iordania, Egipt*. Obiectivele cuprinse în program au fost în primul rând cele spirituale, biblice, apoi istorice, tradiționale și culturale din aceste țări. Întreg pelerinajul a durat 14 zile, din care doar câteva zile de odihnă, iar în rest obiective, obiective și iar obiective. Grupul a fost format din frați și surori, creștini evanghelici din mai multe țări: Australia, America, Italia, Austria, Suedia, Anglia și România.

În ziua de 25 Iulie am sosit pe *Aeroportul International Ben Gurion*, unde ne-a întâmpinat ghidul israelian Samuel Poppel, un adevărat profesionist. Cu autocarul firmei de turism am pornit spre coasta Mării Mediterane, pe urmele lui Petru până la *Cezarea*, locul unde Corneliu a fost botezat și de unde Pavel a plecat la Roma. Apoi am continuat cu vizitarea orașului *Haifa*, *Muntele Carmel*, locul unde Ilie a avut confruntarea cu proorocii lui Baal.

După o noapte de odihnă am început o nouă zi cu un mic dejun foarte variat și coșer, apoi am pornit spre *Marea Galileii*, la *Capernaum*. Am vizitat ruinele vechii Sinagogi, unde Domnul Isus a predicat și a învățat poporul. Am văzut *Muntele Fericiilor*, unde a avut loc Predica de pe munte. Am continuat drumul la *Tabgha*, unde a avut loc miracolul înmulțirii pâinilor și a peștilor, apoi la Biserica lui Petru și la locul pescuirii miraculoase și reabilitării apostolului (Ioan 21).

Un moment deosebit de emoționant a fost când am călătorit cu barca pe Marea Galileii, ca pe vremea Domnului Isus.

S-au intonat cele două imnuri de stat, al României și al Israelului. Un moment încărcat de emoție și evlavie a fost oficierea unui botez nou testamental în râul Iordan. Trei suflete și-au mărturisit public credința în Domnul Isus: Naomi Mureșan din Melbourne, Australia, Sebastian Argyelan din Gleisdorf, Austria și Dănuț Știrbu din Arad, România.

Am continuat călătoria la *Cana din Galileea*, unde a avut loc prima minune a Domnului Isus (Ioan 2). De aici am mers la *Nazaret*, unde Isus și-a petrecut copilăria și adolescența. Am vizitat sinagoga unde a predicat Domnul și *Biserica Bunavestire*, unde îngerul Gavril aduce mesajul *Bunevestiri* (Luca 1). Am văzut de asemenea atelierul de tâmplărie al lui Iosif. La *Muntele Tabor* ne-am amintit de Schimbarea la față a Domnului Isus și am privit asupra *Văii Armagedonului*.

Călătorie pe Marea Galileii

Explicații biblice în Grădina Ghetismani

În a treia zi a călătoriei noastre am plecat din *Nordul Ierusalimului* (*Galileea*) spre *Iudeea*. Se merge la Ierusalim prin *Deșertul Iudeii*, pe la *Hanul Bunului Samaritean*, intrarea triumfală în Ierusalim prin porțile vechi ale *Vechii Cetăți*. Pelerinajul la Ierusalim începe urcând pe *Muntele Scopus*, spre *Muntele Măslinilor*, până la locul *Înălțării la Cer a Domnului Isus*. Am coborât până la **Grădina Ghetsimani** unde am cântat cântarea „O, du-mă, Doamne, și pe mine în Ghetsimani”. Ne-am rugat Domnului în acest loc sfânt.

Turul Ierusalimului

A început cu vizita la scăldătoarea *Betesda*, intrând pe *Poarta Oilor* și parcurgând pe jos *Via Dolorosa*, cu cele 14 stații în care S-a oprit Domnul Isus pe drumul Crucii, până la Golgota. Aici este *Biserica Sfântului Mormânt*. Am mers la *Zidul Plângerii*, cel mai sfânt loc pentru evrei. De aici am plecat în *Deșertul Iudeii*, spre *Marea Moartă*, cel mai jos loc de pe pământ (-433m). Am vizitat *Ierihonul*, prima cetate cucerită de evrei sub conducerea lui Iosua, *Qumran*, locul unde au fost găsite manuscrisele de la Marea Moartă între anii 1947 - 1956. Se vizitează *Betania*, unde Domnul l-a înviat din morți pe Lazăr (Ioan 11).

În ziua următoare am vizitat locul nașterii Domnului, *Betleem*. Aici este *Biserica Nașterii*, cea mai veche Biserică Creștină în activitate,

din secolul al IV-lea și *Grota Sfântului Ieronim*, traducătorul Bibliei în limba latină, versiunea *Vulgata*. Am văzut *Câmpul Păstorilor*, locul unde îngerii au anunțat nașterea Mântuitorului (Luca 2). Din nou în Ierusalim, pe *Muntele Sion*, odaia de sus unde a avut loc Cina cea de Taină, mormântul regelui David și casa Marelui Preot Caiafa, locul judecării religioase a Domnului și a lepădării lui Petru.

La *Yad Vashem - Muzeul Holocaustului*, am fost marcați de ororile comise cu ani în urmă, dar în același timp am constatat providența divină asupra lui Israel.

În *Grădina Mormântului Gol*, la Ierusalim, am oficiat Cina Domnului. A fost un moment înălțător. Ne-am închinat înaintea Domnului care este viu în vecii vecilor, prin cântare, rugăciune, ascultarea Cuvântului și ne-am împărtășit din trupul și sângele Lui. Cei care au primit botezul în râul Iordan s-au împărtășit pentru prima dată și au trăit momente de Cer.

(Va urma în ediția următoare a Revistei Speranța)

Apeductul de la Cezareea Maritimă

SEMINARUL BIBLIC PENTICOSTAL „PHILADELPHIA” MELBOURNE

Frați și surori,

Cu ajutorul lui Dumnezeu, în luna Septembrie 2019, încep cursurile în cadrul Seminarului Biblic. Vă trimitem prin intermediul Revistei Speranța informațiile necesare și vă așteptăm să vă înscrieți ca studenți la o școală teologică românească din Australia. Orice altă informație o obțineți sunând la păstor Gabi Izsak, Director Seminar: 0452241045, sau păstor Doru Mureșan, Secretar Seminar: 0417313763.

PROGRAM STUDII

Programul de studii este conceput și structurat pentru a veni în întâmpinarea nevoilor de pregătire teologică teoretică și practică a viitorului slujitor din Bisericele noastre.

Cursurile se vor desfășura sub conducerea unui comitet al Seminarului și a corpului profesoral, care împreună asigură o bună desfășurare a întregului proces de învățământ.

Forma de învățământ: **Frecvență redusă (o dată pe luna, ultima zi de vineri și sâmbătă a fiecărei luni), și învățământ la distanță.**

Conceptul de la care pornim este acela de a oferi această pregătire biblică (teologică) și practică la nivelul și în contextul oferit pentru Biserica locală. De prea multe ori este foarte dificil, dacă nu chiar imposibil pentru mulți doritori de studiu, să dedice ani de zile completării unui program educațional departe de casă, de familie și de responsabilitățile vieții de zi cu zi.

Avantajele programului de studii oferit de Seminarul Biblic Penticostal Philadelphia constă în:

1. Pregătirea viitorilor slujitori în propriul context bisericesc, cultural, social și etnic
2. Accentuarea materiilor de studiu indispensabile slujirii eficiente
3. Atenție sporită acordată pregătirii teologice și practice
4. Accentuarea nevoii de dezvoltarea spirituală a slujitorului
5. Flexibilitatea programului de studiu

Nevoile și oportunitățile pe care le avem în aceste vremuri ne constrâng să găsim soluția cea mai bună pentru a echipa o generație de viitori slujitori, care să abordeze slujirea din perspectivă practică, cu eficiență și devotament, având și sprijinul unui bagaj educațional util și necesar. La acest program de studiu sunt acceptați frați și surori din Bisericele Penticostale și Baptiste din Melbourne și din întreaga Australie.

DURATA STUDIILOR

Acest program se desfășoară pe parcursul a doi ani de studii și cuprinde disciplinele de bază necesare formării teologice și spirituale, așa cum sunt enumerate mai jos. La sfârșitul celor 2 ani de studii, studenții care au îndeplinit toate cerințele privind participarea la cursuri, au promovat toate examenele și au predat toate materialele scrise, solicitate de către fiecare profesor în parte, vor primi o Diplomă de absolvire emisă de Seminarul Biblic Penticostal Philadelphia în colaborare cu o Școală teologică recunoscută în Australia, sau chiar la nivel internațional.

MATERIILE DE STUDII

Deși numărul cursurilor și disciplinele pot diferi destul de mult de la o școală teologică la alta, noi, cei de la Seminarul Biblic, ne-am orientat spre a oferi ceea ce considerăm ca fiind temelia oricărei pregătiri teologice.

Cursurile oferite pe parcursul celor 2 ani de pregătire nu vor acoperi, desigur, tot ceea ce un student la teologie și-ar dori, poate, să învețe, dar îi vor oferi o bază solidă, pe care să poată, mai apoi, aprofunda și clădi în teologie.

Ne dorim ca materiile oferite să răspundă întrebărilor de bază ale oricărui student care începe să descopere teologia, însă așteptăm ca, odată cu informația care se acumulează, să aibă loc și o dezvoltare a caracterului de slujitor.

Anul I:

Doctrină Biblică 1,
Pneumatologie, Persoana și lucrarea Duhului Sfânt
Vechiul Testament,
Morală și etică creștină,
Omiletică, predicarea Cuvântului lui Dumnezeu
Apologetica Creștină, dovezi în apărarea credinței creștine
Mărturisirea de credință a Bisericii Penticostale
Istoria Bisericii Universale

Anul II:

Doctrină Biblică 2,
Slujire pastorală,
Noul Testament,
Istoria Bisericii Penticostale,
Hermeneutică, interpretarea Cuvântului lui Dumnezeu
Misiune și Evangheliism,
Religii Comparate, marile religii ale lumii
Istorie, geografie și obiceiuri în Țara Sfântă,
Evanghelie - Viața și activitatea Domnului Isus

Înscriere și examen admitere AU\$50.00/student.
Cursuri pentru un an de studiu AU\$950.00/student (Se poate achita în două rate).

vezi pag. 23

Echipa SLAM de la Prima Biserică Baptistă

Tânărul Michael Terpea, a adus mărturia sa și a vorbit Bisericii despre Misiunea SLAM - un program al **Prison Fellowship**:

SLAM este un grup de bărbați și femei de diferite vârste, care merg în închisori și vestesc Evanghelia prin activități sportive, în cazul nostru prin fotbal.

Cu 7 ani în urmă am primit invitația să fac parte din această misiune și am mers, cu toate că am avut unele ezitări. La început am fost intimidat, dar, cu timpul, am început să-i înțeleg pe prizonieri, și, împreună cu toată echipa, să cunoaștem că în realitate aceștia sunt oameni vulnerabili, care încearcă să-și motiveze faptele dând vina pe altcineva, unii chiar pe Dumnezeu. Și ei au început să ne cunoască pe noi așa cum suntem.

Dorința noastră este de a planta sămânța Evangheliei. Poate niciodată nu vom vedea rezultatele acestei lucrări. Doar Duhul Sfânt poate uda sămânța plantată de noi și poate face să aducă roadă. SLAM nu are o lucrare simplă cu rezultate pozitive întotdeauna. Intrăm în închisoare și uneori ieșim de acolo foarte descurajați, dar misiunea noastră este să umblăm pe urmele Domnului Isus, să arătăm dragostea noastră acestor oameni îndepărtați din societate, oameni pe care nimeni nu-i caută, nu-i dorește aproape.

„Nu cei sănătoși au trebuință de doctor, ci cei bolnavi. Eu am venit să chem la pocăință nu pe cei neprihăniți, ci pe cei păcătoși” Marcu 2:17.

Un alt adevăr pe care l-am învățat este că noi suntem toți egali în Cristos. Când intrăm în închisoare, singura diferență dintre noi și prizonieri este culoarea tricourilor, nu este altă diferență, suntem egali.

Noi, care l-am cunoscut pe Cristos, cunoaștem ce înseamnă să fii prizonier, prizonier al rușinii, al vinovăției, al păcatului, dar știm de asemenea ce este libertatea în Cristos. Și acesta este adevărul pe care noi dorim să-l împărtășim cu acești deținuți - Evanghelia Libertății, Evanghelia Domnului Isus.

Diavolul atacă această misiune cu toată puterea de aceea avem nevoie de rugăciunile Bisericii, ca Dumnezeu să mărească numărul nostru și ca sămânța plantată de noi să aducă roade.

Botez la Biserica Baptistă Brisbane

La data de 7 Iulie, în Biserica Baptistă Română din Brisbane, a fost bucurie mare prilejuită de un botez Nou-testamental, în cadrul căruia tânărul Cristian Codilă și-a mărturisit credința în Domnul Isus Cristos.

Slujba a fost condusă de păstorul Bisericii locale, David Toma, iar botezul a fost oficiat de către păstorul Corin Izvenariu, de la Newport Baptist Church Melbourne, care a vestit Evanghelia. A avut un cuvânt de încurajare păstorul Bisericii Penticostale din Gold Coast, Emanuel Curea.

La această sărbătoare au participat invitați din Comunitatea Română din Brisbane, precum și de la Prima Biserică Baptistă Română din Australia și Biserica Penticostală Philadelphia, Melbourne.

We are thankful to the Lord for this wonderful event we had this year. On 10 June, Cristian and Adriana Marcu dedicated their second child, Caleb, to the Lord. Pastor Busuioc Belciu preached the word and prayed for God's blessing upon Caleb.

Pastor David Toma

Marcel Enuică

Aș vrea să ne uităm la un pasaj din 1 Petru, epistolă la care am mai poposit și altădată. Este o epistolă foarte generală și putem foarte ușor să ne relaționăm la ceea ce scrie Petru aici. Una din criticile pe care ni le aduc unii oameni din jurul Bisericii este următoarea: „*Creștinii nu practică ceea ce afirmă!*”. Cu alte cuvinte,

creștinii sunt ipocriți. Și poate aceasta este o realitate. Atât cei din afară cât și cei dinăuntru Bisericii vin cu acest argument. Dar adevărul este că toți avem inconsecvențe la care trebuie să lucrăm. Toți oamenii greșesc, dar parcă noi vrem ca printr-o greșeală a cuiva să descriem întreaga lui viață și toată lucrarea lui.

Apostolul Petru ne spune că nu trebuie să fie așa. În epistola sa, el trece de la o parte teoretică la una practică. Există o zicală: „*Teoria ca teoria, dar practica ne omoară!*”. Practica este importantă, dar, așa spusă „*teorie*” este foarte importantă, e **Scriptura**. În toate epistolele, apostolii Pavel, Petru, Ioan, încep cu mesajul Evangheliei, cu problema interioară, starea omului. Și poate noi am dori să aflăm mai degrabă ce trebuie, în mod practic, făcut. Dar un om care nu înțelege Efeseni 1, 2 și 3, nu are nici o abilitate să trăiască în conformitate cu Efeseni 4, 5 și 6. Apostolul Pavel vorbește în primele capitole despre Evanghelia lui Isus Cristos, despre identitatea Bisericii, și am spune noi că asta este teorie, noi vrem să știm practic ce trebuie să facem, practica contează. Frații mei, în Biserică, practica fără teorie este șubredă, se duce în învățătura omenească și în obiceiuri pe care ni le facem noi. Este o practică moartă. Biserica trebuie să aibă călăuzire prin ceea ce Dumnezeu ne spune prin partea pe care am numi-o noi teoretică.

De la introducerea teoretică a pasajului din 1 Petru capitolul 1, se trece la partea practică. Dacă relația noastră cu Isus Cristos s-a schimbat atunci când am crezut, trebuie să se schimbe și viața noastră. Să ne uităm la câteva lucruri care trebuie să se schimbe în relațiile noastre. Pentru că atât teoria cât și practica sunt importante. La întâlnirile de tineret, în ultimul an, am început să ne rugăm pentru trei lucruri. Ne rugăm ca *Dumnezeu să binecuvânteze mintea noastră*, pentru că un creștin matur este un creștin care gândește profund adevărurile lui Dumnezeu. Apoi ne rugăm ca *Dumnezeu să binecuvânteze inima noastră*, acea pasiune interioară, acea dorință de a-L căuta, de a-L cunoaște și de a-L avea

pe Dumnezeu, pentru că o cunoștință fără o dragoste de Dumnezeu, o cunoștință despre Dumnezeu fără o dorință după Dumnezeu, este o cunoștință care îngâmfă, spune apostolul Pavel. Ne rugăm apoi ca *Dumnezeu să binecuvânteze mâinile noastre*. Adică ceea ce înțelegem din Scriptură și pasiunea pe care ne-o dă Dumnezeu, va trebui să se traducă într-o viață trăită în conformitate cu ce spune Cuvântul lui Dumnezeu. Pentru că putem să afirmăm și să strigăm și să îl lăudăm pe Dumnezeu toată ziua, dacă viața noastră nu reflectă ceea ce spunem, cuvântul nostru nu are prea mare putere. Așadar, teoria și practica trebuie să se îmbine în viața noastră de creștini.

Dacă relația noastră cu Domnul Isus a fost transformată, prin Harul lui Dumnezeu, prin Mântuirea pe care am primit-o, prin Duhul Sfânt care este în viața noastră, dacă relația noastră cu Domnul Isus s-a schimbat, atunci relația noastră cu noi înșine trebuie să se schimbe. În versetul 11, apostolul Petru spune: „*Preaiubiților, vă sfătuiesc, ca pe niște străini și călători, să vă feriți de poftele firii pământești care se războiesc cu sufletul*”. Cu alte cuvinte, apostolul spune: „*Nu alimenta poftele firii pământești pentru că ele, deși sunt dulci, vor aduce moarte*”.

Toate lucrurile sunt îngăduite, dar nu toate sunt de folos.
Toate lucrurile sunt îngăduite, dar nu toate zidesc.

Aici este vorba de o relație cu noi înșine. Eu nu mă feresc de poftele firii pământești ale fratelui meu, ci de ale mele. Sunt porniri pe care le avem în sinea noastră, împotriva cărora trebuie să luptăm. Atunci când ai devenit parte din familia lui Dumnezeu, relația ta cu tine însuși se schimbă. Această schimbare stă în faptul că în noi înșine este un inamic care se confruntă cu noi și vorbește: „*Tu ai nevoie de asta sau alta, îți trebuie...*”. Și șoapta firii pământești este în inima fiecăruia dintre noi. În inima noastră este un război. Dorim a umbla în Calea lui Dumnezeu, dar pe de altă parte este dorința de a trăi după fire. Aceasta este lupta dintre fire și duh. În 1 Corinteni 10:23 apostolul Pavel spune că „*toate lucrurile îmi sunt îngăduite*”, adică toate lucrurile care nu sunt păcat îmi sunt îngăduite, „*dar nu toate îmi sunt de folos*”. Sunt unele lucruri care nu sunt păcat, dar ele alimentează firea pământească. „*Toate lucrurile sunt îngăduite, dar nu toate zidesc*”. Nu orice lucru care avem voie să-l facem este un lucru bun, zidește duhul nostru. Unele zidesc firea. De multe ori noi ne punem întrebarea: „*Este păcat sau nu, este bine sau nu este bine?*”. Apostolul Petru oferă o gândire mai înaltă, mai profundă. Sunt multe lucruri care nu sunt interzise de Biblie, avem voie să le facem, dar să veghem ca să nu hrănim fire pământească cu acestea.

Ce se întâmplă câteodată, dacă nu destul de des, este că, în timpul săptămânii hrănim firea. Dau câteva exemple care se aplică la unii dintre noi. Toată săptămâna îi dai firii și televizor, și filme, îi dai și *Netflix*, îi dai și timp pierdut pe *social media*, cu locuri unde nu ar trebui să fii deși poate nu-s păcătoase, dar pierzi timpul... Ne mai dedăm și la bârfă, hrănim firea, indiferent de ce ar însemna lucrul acesta pentru fiecare. Și după o săptămână întreagă, în care firea noastră a fost hrănită la maximum, iar duhul lihnit de foame, schilod, venim la Biserică și așteptăm să fim umpluți cu Duhul Sfânt. Așteptăm ca tot ceea ce spunem, rugăciunile noastre, cântarea, să fie binecuvântate. Simțim că este o piedică, o lipsă de bucurie. Se anunță de la amvon să se roage un frate sau o soră și vrei să te rogi, dar parcă n-ai putere. De ce? Pentru că duhul tău este lihnit. Ești după o săptămână în care ai hrănit firea pământească, ai îndesat-o cu tot felul de lucruri. Petru spune: „*Nu purtați de grijă firii pământești!*”. Oricât am vrea noi să fim plini de duh duminică, în Biserică, vom fi doar rezultatul unei săptămâni întregi și pe cine am hrănit? Am hrănit duhul sau firea? Nu-i așa că e ușor, după ce am petrecut timp cu Dumnezeu, am stat în rugăciune și în cuvânt, am înălțat cântări Domnului, nu-i așa că este ușor să te rogi în Biserică? E mai liberă cântarea, e mai liberă rugăciunea, simți că ești aproape de Dumnezeu. Biruința spirituală este întotdeauna dată nu de câtă dorință ai să biruiești, ci de ceea ce hrănim înăuntrul nostru: firea sau duhul.

Odată cu adoptarea noastră în familia lui Dumnezeu, trebuie avută în vedere relația noastră cu cei din jur. „*Să aveți o purtare bună în mijlocul neamurilor, pentru ca, în ceea ce vă vorbesc de rău, ca pe niște făcători de rele, prin faptele voastre bune pe care le văd, să slăvească pe Dumnezeu în ziua cercetării*” (1 Petru 2:12). Aici este vorba de viața noastră publică, nu de lucrurile pe care le facem în ascuns, ci de ceea ce facem în văzul tuturor. Când vine vorba de viața noastră publică, spune apostolul Petru, va trebui să fiți atenți la unele lucruri. Purtarea intimă pe care o ai cu Dumnezeu, în taina cămăruței tale, va reflecta purtarea pe care o ai în societate. O inimă schimbată de Dumnezeu se transcrie

într-o viață sfântă, trăită în public. N-aș vrea să ducem lucrul acesta la o extremă rău înțeleasă. Toți avem de rezolvat și de reconciliat inconsecvențe în viața noastră. Dar atunci când nu este nicio corelare între viața noastră de la Biserică și viața noastră din afară, sau, mai rău, trăirile sunt opuse - în Casa Domnului suntem un exemplu și afară nu mai suntem așa, nu e bine frații mei. Petru spune că purtarea noastră să fie bună pentru ca prin faptele bune pe care le văd oamenii la noi să-L slăvească pe Dumnezeu în ziua când îi va cerceta Dumnezeu. Cu alte cuvinte, tratează pe orice necredincios ca și cum ar fi fratele tău, ca în ziua când îl va chema Dumnezeu, să înțeleagă de ce ne purtăm așa de bine și să-L dea slavă lui Dumnezeu. Ce ar fi dacă i-am trata pe cei de afară ca și cum ar fi frați cu noi, dacă nu am avea așteptări prea mari de la ei, dacă ne-am aduce aminte că și noi am fost ca și ei - despărțiți de Cristos, fără nădejde în lume?

Roadă Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credințioșia, blândețea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege.

Este un preț pe care trebuie să-l plătim atunci când nu trăim așa, atunci când oamenii ne vor critica pe bună dreptate. Trebuie ca trăirea noastră să fie cartea noastră de vizită. Ceea ce vorbește mai tare decât cuvintele noastre să fie viața noastră. Domnul să ne ajute. Este atât de greu pentru fiecare din noi, e atât de greu să fii consecvent, să fii lumină într-o

lume care trăiește în întuneric. Dar aceasta este chemarea noastră. Avem în schimb promisiunea că cei care ne văd felul nostru de viață, într-o zi îl vor slăvi pe Dumnezeu. De ce nu am trăi așa, fraților? De ce nu am înfometa firea pământească în cursul întregii săptămâni? Ca apoi să putem veni în Casa Domnului toți plini de Duhul Sfânt, pe care l-am prețuit și l-am strâns în inima noastră în timpul săptămânii. De ce nu am omorî firea noastră în timpul săptămânii, pentru că bălăia e acolo, e atunci? De ce nu i-am trata pe cei din jur cu o purtare bună, nobilă?

Dumnezeu ne cheamă să umblăm pe această cale. Dacă avem credință în Dumnezeu, dacă suntem o făptură nouă și unim cu credința fapta, atunci umblăm în calea pe care Dumnezeu ne-a dat-o, având o voce care cântărește greu înaintea oamenilor care ne ascultă, pentru că viața noastră va cântări mai mult decât cuvintele.

Când viața în Biserică este seacă, sau când nevoia de a ajunge la alții cu mângâierea Cuvântului lui Dumnezeu lipsește cu desăvârșire, când nevoia de a spune altora despre iubirea lui Isus își pierde importanța, sau când nevoile din viața noastră personală ne copleșesc, trebuie să ni se aducă aminte că Dumnezeu ne-a trimis Duhul Său.

Păstor Gelu Bondor

Așteaptă-mă, Isuse...

Ana Flaz

Așteaptă-mă, Isuse, dincolo de mine,
Când fi-va zdrobit eul în al durerii teasc,
Dezleg ultima sfoară ce-n Babilon mă ține
Și precum mor în fire, în Dragoste renasc.

Deschide Cale, Doamne, prin valurile-spume,
Spre dimensiunea iubirii adevărate,
Oferă-mi piatra albă cu tainicul meu nume,
Prin Sângele iertării, spălării de păcate.

Curge-mă Isuse, din lacrimi și suspine,
Pe marea ca de sticlă, în Apele de Sus,
La Tronul unde stau burdufurile pline,
Unde neîncetat, în mijlociri m-ai pus.

Poartă-mă Isuse, dincolo de cuvinte
În graiul ce pătrunde în suflet ca o Rază.
Să mă îmbete cântul, peste un rod de minte,
Când Dumnezeu adânc mă cercetează.

Trimite-mă la lucru, căci este înspre seară,
Să câștig o pâine în trudă, cu sudoare.
De vor seca Izvoare, ori foamea să mă doară,
Privește-mă, Stăpâne, cu milă și-ndurare.

Cheamă-mă sfânt Părinte, dincolo de blestem,
În Paradisu-n care cercul se închide,
Din suferințe mute, din lumea-n care gem,
Din pribegii, din ale vremilor firide.

Du-mă cu Tine Doamne, dincolo de vis,
Unde se joacă raze prin iarba de mătasă
Și mă așteaptă totul, așa cum mi-ai promis,
Uitată este rana, lacrima este ștersă.

Ridică-mă, Isuse, dincolo de știință,
Pe-o culme-n absolutul cunoașterii totale,
Dă-mi prin Tine Doamne, deplină biruință,
Pe Muntele Cel Sfânt, să mă ridici din vale.

Leagănă-mi barca, Doamne, pe Râul din Cetate,
Unde, sub pomul Vieții, să stau la pieptul Tău
Și să ne înfruptăm, ceresc, din rodii coapte,
Căci Te ador Isuse, Fiul lui Dumnezeu.

Întâre

Lenuța Neacșu

„Orice om are dreptul să-și riște viața pentru a și-o câștiga!”

Am crezut că dacă îmi voi cumpăra rochii, voi fi mai fericită... rochii frumoase, scumpe, retro. N-am fost decât o clipă...

Am crezut că dacă îmi voi cumpăra mâncare, voi fi mai fericită! Să am mâncare bună, cât mai bună, prăjituri cu frișcă și plăcinte cu brânză aburinde, care-mi făceau cu ochiul în vitrinele patiseriilor de care-mi lipeam nasul în zilele geroase de iarnă... N-am fost decât o clipită...

Am crezut că dacă voi absolvi studii înalte, cât mai înalte și cât mai multe, voi fi mai înțeleaptă, voi ști să conviețuiesc cu oamenii și voi fi mai fericită, mult mai fericita! N-am fost decât o altă clipă.

Am făcut o ultimă încercare! Am îndrăznit să cred că... dacă Îl voi căuta pe Dumnezeu și-L voi găsi în viața aceasta, voi fi mai fericită, mai bogată, mai sătulă și mai frumoasă... voi găsi sensul fericirii, al suferinței, puterea de-a ierta și forța de a iubi! Voi găsi pacea și liniștea și împăcarea pe care nu ți-o pot da nici o rochie, nici o felie de tort, nici un succes profesional!... și-am câștigat!

Slavă Ție, Doamne, că nu dezamăgești niciodată, nici măcar când timpul nu se mai măsoară în clipite de viață, ci de veșnicie!

„Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da de deasupra” (Matei 6:33).

CÂND CONȘTIINȚA TACE

De conștiință nu ne putem ascunde niciodată. Putem încerca, dar ar fi ca și când ne-am ascunde de noi înșine. Ea e acel glas interior care ne avertizează cu privire la ceea ce este bine sau rău, adevărat sau fals, moral sau imoral. Conștiința este, dacă vrei, propriul judecător lăuntric. Ea este prima voce care ne poate scuza sau ne poate acuza.

Auzim deseori îndemnuri ca acestea: „ascultă-ți inima” sau „urmează-ți conștiința”. Ce se întâmplă însă când ne modelăm conștiința după propriul plac, prin gândurile și acțiunile noastre, reducând-o la tăcere? Mai poate fi conștiința vocea care să ne arate direcția pe care să o urmăm? Ne mai poate ajuta ea să facem diferența între o decizie bună și una rea? Mai putem avea încredere într-o conștiință coruptă de un stil de viață imoral?

Cum ne putem păstra conștiința curată?
Răspunsurile sunt clare și le putem găsi în Cuvântul lui Dumnezeu!

Turneul Speranța, în perioada 28 Iunie - 10 Iulie, a prezentat mesaje edificatoare pentru suflet în mai multe localități din România. Păstorii Gabi Zăgrean și Luigi Mițoi, au predicat Evanghelia cu putere, chemând la pocăință mulțimile adunate să asculte Evanghelia și să ia parte la Concertul Creștin al Grupului Speranța.

Viziunea Misiunii Speranța este una de suflet. Vă invităm să simțiți alături de noi cu sufletul...!

Detalii, informații și donații:
<http://www.misiuneasperanta.ro>

De la Lidia Recheșan

Multă binecuvântare

Cu ajutorul Domnului am terminat a treia serie de tabere, vor mai urma alte șase serii de tabere. Dumnezeu este credincios, El atinge inimile copiilor, El schimbă inimile copiilor, El vorbește copiilor.

În această perioadă am lucrat cu diferite cazuri sociale, de la copii orfani, la copii din familii disfuncționale și până la copii premianți la școală. Am cunoscut multa suferință a copiilor. Deseori, puținele ore pe care le am libere, pe timp de noapte, nu pot să dorm. Mă gândesc și mă rog pentru viețile acestor copii.

Este greu când vezi copii suferind, când asculți durerea lor. De multe ori stau să consiliesc până în miez de noapte, și să Îl prezint pe Cristos ca Tată celor care sunt orfani. O fetiță care, la 11 ani, tot ce își dorea era să se sinucidă pentru că mama ei murise, și-a predat viața Domnului Isus. Copii care cresc în familii divorțate, poartă în inima lor multe traume și multă durere. Acești copii aud Evanghelia lui Cristos! Copiii sunt transformați de Duhul Sfânt, Dragostea lui Cristos îi cheamă, îi determină la schimbare.

O, ce mare HAR este să avem dragostea Domnului Isus Cristos și să o dăruim altora.

Rugați-vă pentru noi, pentru copiii care aud Evanghelia, pentru părinții lor și pentru școlile din care fac parte.

Domnul este păstorul tău!

Silvia Tărniceriu

Din cartea „Dumnezeu
îmi cunoaște măsura”

(Silvia este condamnată la 2 ani de închisoare pentru trecere frauduloasă de frontieră. La scurt timp este din nou în sala de judecată, în vederea unui recurs formal).

Nu-mi venea să cred, dar l-am văzut pe tata! Era acolo, în mulțimea adunată în sala tribunalului. Era ziua recursului nostru și am fost aduși la Reșița, la județ. Înainte de a intra în clădirea tribunalului, am fost instruiți să nu întoarcem capul și să nu încercăm să intrăm în legătură cu cei din sală. Pentru orice abatere de la disciplina cerută, se putea adăuga la sentința noastră. Fiind judecată și condamnată deja la doi ani de închisoare, nu mă așteptam să se schimbe mare lucru. Deși cerusem un avocat, nu venise nimeni să stea de vorbă cu noi pentru amănunte sau detalii. Totul era făcut din oficiu. Nu ne-au dat niciunul din drepturile pe care le aveam: să fim vizitați de rude, scoși la vorbitor, sau să scriem acasă.

Dar, cu coada ochiului, am reușit să-l văd pe tata. Oare ce te face să simți că cineva, pe care-l cunoști foarte bine și pe care îl iubești, este în aceeași încăpădere cu tine, într-o mulțime? Și totuși, oricare ar fi acel sentiment, simțeam că nu numai tata este acolo, dar mai mulți dintre cei dragi sufletului meu. Știam că procesul nostru nu va ține mult, iar timpul acela era

foarte prețios. Trebuia să văd cine mai era în sală. Eram pe banca a treia a acuzaților, înconjurată de alți deținuți. Intrasem pe ușa din dreapta și atunci l-am zărit pe tata de partea cealaltă, chiar în fața noastră, lângă geam, chiar în față. Când l-am văzut pe tata m-am simțit, din nou, ca o fetiță. Aș fi vrut să alerg la el și să-i sar în brațe, ca atunci când venea de la serviciu și fugeam înaintea lui pe străduța nepietruită din cartier. Aș fi vrut să mă simt din nou luată în brațele lui calde, să-mi pun capul pe umărul lui și să plâng puțin. Aș fi vrut să mă ia și să mă scoată din teroarea și coșmarul închisorii, dar știam destule reguli ale pușcăriei și ce va urma dacă nu voi putea să-mi controlez simțămintele.

M-am dat mai în spatele colegelor mele de suferință... M-am întors spre Elena, care era în stânga mea, mimând că vreau să-i șoptesc ceva, dar cu ochii m-am dus imediat spre fereastră. Într-o fracțiune de secundă am putut să-l văd din nou pe tata și pe Victor. Pe tata, care m-a iubit întotdeauna într-un mod mai deosebit, sau cel puțin așa simțeam eu, și pe fratele meu drag, Victoraș, care îmi era mai mult decât un frate, îmi era

prieten adevărat. Cu el mă puteam ruga ori de câte ori aveam o problemă mai grea. Lângă el, înalți ca doi brazi, stăteau fratele Vasile Brânzei și Daniel, fiul său. Daniel terminase studiile de patru ani la Seminarul Teologic din București, dar nu primise încă diploma și nici dreptul de a fi păstor în vreo Biserică din țară. Noi, tinerii, doream tare mult ca el să vină la Iași și el ar fi venit. Dar erau destui care n-au vrut să stea în spărtură pentru el și să-l angajeze. Am auzit mai târziu că securitatea era destul de ocupată cu familiile Sfatcu, Tărniceriu, Elena Bogdan, Dănuț Mănăstireanu și alții, care le dădeau destul de lucru.

Nu-mi venea a crede că erau și ei acolo, iar inima a început să-mi bată cu putere. Toți erau ochi și urechi, dar nu la judecător, ci spre banca noastră. Am întâlnit zâmbetul trist al tatei și al lui Victor. Fratele Vasile era o încurajare prin însăși statura lui de „om mare”, atât la propriu cât și la figurat.. Era păstor la una dintre cele mai mari Biserici Baptiste din București și îndurase și el căldura multor flăcări, dar nu l-au ars și nu l-au doborât; a rămas tot în

picioare și tot verde. Am început să plâng încet, cu capul în jos, iar, în gândul meu, am alergat iar la Cuvântul Lui care, singur, putea să mă mângâie în momentele acelea:

*„Până când, Doamne, mă vei uita neîncetat?
Până când îți vei ascunde Fața de mine?
Până când voi avea sufletul plin de griji și
inima plină de neazuri în fiecare zi?
Până când se va ridica vrăjmașul meu împotriva mea?
Privește, răspunde-mi, Doamne, Dumnezeuul meu!
Dă lumină ochilor mei, ca să n-adorm somnul morții,
ca să nu zică vrăjmașul meu:
«L-am biruit»
și să nu se bucure potrivnicii mei când mă clatin!
Eu am încredere în bunătatea Ta, sunt cu inima veselă
din pricina mântuirii Tale:
Cânt Domnului, căci mi-a făcut bine!”.*

Procesul era sfârșit. Ne-au scos în spatele tribunalului, spre duba care ne aștepta.

„Silvicaaa!” mi-am auzit numele strigat de undeva din stânga, sus. *„Să nu întorci capul că o pățești!”*, veni ordinul ofițerului de miliție. *„Silvia, mă auzi? Sunt aici, sus!”*. Era vocea lui tata. Ce frumos îmi rostea el numele. *„Silvicaaaa! Domnul este păstorul tău, nu vei duce lipsă de nimic...”*. N-am putut să mă abțin și m-am uitat repede spre locul de unde venea vocea tatei. Nu știu cum se cățăraseră pe zidul acela înalt din spatele tribunalului. Probabil că se urcaseră pe spatele lui Victor și se aruncaseră pe zid. După câteva secunde apărură și Victor. Stăteau, probabil, amândoi cu picioarele atârând. *„El te va paște în pășuni verzi și te va duce la ape de odihnă! El îți va înviora sufletul și te va povățui pe cărări drepte din pricina Numelui Său!”*.

Toată lumea putea să audă cuvintele lor la unison. Duba mare a miliției parcase în curtea din spatele tribunalului, iar drumul nostru era exact în direcția unde tata și Victor erau agățați pe zid. Îi auzeam din ce în ce mai clar: *„Chiar dacă-ar fi să treci prin valea umbrei morții, să nu te temi de niciun rău, căci El va fi cu tine...”*. Curând, vocile lor nu s-au mai putut auzi din cauza motorului pornit și a ușilor mari, închise în spatele dubei. Câteva cotituri la stânga, apoi la dreapta și din nou eram pe drumul care ducea la închisoarea de pe strada *Popa Șapcă* din Timișoara. Cuvintele Psalmului 23 răsunau mai departe în mintea mea:

„Toiagul și nuiaua Ta mă mângâie! Tu îmi întinzi masa în fața potrivnicilor mei, îmi ungi capul cu untdelemn și paharul meu este plin de dă peste el!”. Oare știa tata ce urma să mi se întâmple mai departe...?

va urma

Biserica Baptistă Adelaide

În weekendul din 29/30 iunie am fost binecuvântați cu vizita fratelui păstor Teofil Ciortuz de la Prima Biserică Baptistă Română din Melbourne, care a răspuns invitației extinse fraților din Melbourne.

Fratele a încurajat Biserica cu textul din Luca 24, unde Domnul a cerut ucenicilor să rămână în Cuvântul scris și să-și arate ascultarea rămânând în Ierusalim până vor fi îmbrăcați cu putere de sus pentru a fi eficienți în vestirea Evangheliei cu putere.

Păstor Gelu Bondor

Biserica Baptistă Betel Brisbane

We thank God for the joy that we had on 24 June 2019, when Radu and Maria Vatca dedicated their first child, Octavia, to the Lord.

Pastor David Toma preached from Psalm 145, a Psalm which our church is now memorising.

“I will exalt you, my God the King; I will praise your name for ever and ever. Every day I will praise you and extol your name for ever and ever” (Psalm 145:1, 2).

Pastor David Toma

Un Duet

sau un duet.

Căsătoria poate fi un **duel** sau un **duet**. Ea este un duel atunci când vezi în partenerul tău „conducătorul împărăției răului”, împotriva căruia trebuie să lupți în fiecare zi. Sau poți vedea în partenerul tău persoana care va cânta alături de tine „cântecul vieții”, până când moartea vă va despărți.

Cei care decid să contribuie fie la reușita căsătoriei, fie să-i favorizeze ratarea, suntem noi. Este adevărat, atunci când doi oameni trăiesc împreună, mai devreme sau mai târziu vor apărea și conflicte. Nu apariția conflictului este problema. Adevărata provocare este cum putem rezolva conflictul.

Cu siguranță după rugăciune, comunicarea deschisă este următorul pas în rezolvarea diferendelor din familie. Dar cum? Cum să abordăm conflictul în așa fel încât să se stingă, nu să se amplifice. Sugerez șapte sfaturi simple și extrem de utile:

1. Nu compara niciodată!
2. Nu condamna niciodată!
3. Nu comanda niciodată!
4. Nu provoacă niciodată!
5. Nu contrazice niciodată!
6. Nu fă pe superiorul!
7. Nu te pierde în amănunte!

Maturitatea spirituală se manifestă nu prin lipsa conflictului, ci prin tratarea lui biblică. Cu cât ești mai apropiat de partenerul tău, cu atât mai mult vei dori să depui efort pentru rezolvarea conflictului. Când m-am căsătorit, în urmă cu 30 de ani, am spus DA, și am vorbit serios. Poate să vină sfârșitul lumii, dar prin harul, puterea și îndurarea lui Cristos, tot mă voi ține de această promisiune. Așa să-mi ajute Dumnezeu!

Păstor Samy Tuțac

NICIDECUM N-AM SĂ TE LAS

Păstor Greg Laurie

Îmi amintesc cum într-o zi, pe vremea când eram nou în credință, nu am simțit prezența lui Dumnezeu. M-am trezit într-o dimineață și, pur și simplu, nu am mai avut senzația minunată pe care o aveam înainte. Și fiind nou în credință și necunoscând Biblia foarte bine, m-am gândit: „Cred că Dumnezeu m-a părăsit aseară. Oare ce s-a întâmplat?”

Când am vorbit cu un prieten creștin despre asta, el mi-a spus:

„Tu treci printr-un proces”.

„Ce proces? Sunt judecat?”.

„Nu, doar treci printr-un proces”.

„Ce este un proces?”.

Prietenul meu mi-a explicat că există vremuri în viața noastră atunci când nu simțim prezența lui Dumnezeu, dar El este încă acolo. Și în timp, am ajuns să-mi dau seama că Dumnezeu va permite să trecem prin încercări, dar este mereu cu noi.

De exemplu, dacă mergi afară și este o zi acoperită de nori, o să spui cumva:

„Soarele a fost aici ieri. Dar nu văd soarele astăzi. Nu-i simt căldura. Cred că soarele a dispărut aseară”.

Nu, soarele nu a plecat. A fost doar acoperit de nori.

În același fel, unii oameni concluzionează fals că atunci când nu-L simt pe Dumnezeu, El este plecat, El a dispărut. Dar El este acolo, chiar dacă nu Îl simțim. Biblia ne spune în Evrei: „Căci El Însuși a spus: «Nicidecum n-am să te las, cu nici chip nu te voi părăsi»” (Evrei 13: 5).

În aceste vremuri trebuie să umblăm prin credință, nu prin simțire, deoarece Dumnezeu a promis în Cuvântul Său că El va fi întotdeauna cu noi.

În ziua de 21 Iulie 2019 - Tinerii de la Prima Biserică Baptistă Română din Australia, însoțiți de păstorul Teofil Cortuz, au vizitat Biserica Speranța. Ne-am bucurat mult că am putut lăuda pe Domnul împreună. Apreciam mult dragostea lor față de noi care ne unește în Domnul Isus Cristos.

Correspondentă Daniela Hălmajan

EXTREMIȘTI FULANI AU UCIS LUNI MAI MULȚI OAMENI, INCLUSIV TREI COPII, ÎN REGIUNEA DE MIJLOC A AFRICII DE VEST.

<https://www.stiricrestine.ro>

Potrivit *Christian Post*, teroriștii au ars sute de case în zonă și au ucis 13 oameni, dintre care unii erau creștini iar ceilalți trăiau în sate creștine. Într-un sat din *Kaduna*, locuitorii au declarat reporterilor că aproximativ 200 de militanți Fulani înarmați au invadat satul lor. Din totalul celor 13 uciși, patru au fost creștini, inclusiv trei copii de 8 ani, 9 ani și 17 ani.

„Toți au fost îngropați astăzi, după o scurtă rugăciune la locul mormântului”, a declarat Thomas John, președintele *Morning Star News*.

Un locuitor din *Kikoba* a estimat că aproximativ 90 de case arse au aparținut creștinilor din sat. Într-un alt sat, o Biserică Evanghelică și o Biserică Catolică au fost amândouă arse. Secretarul Asociației de Dezvoltare *Miango*, *Lawrence Zongo*, a declarat că toate fermele din zonă au fost, de asemenea, distruse. „În prezent, toți sătenii sunt strămutați,” a spus el.

Ofițerul de relații publice pentru comandamentul de poliție *Kaduna*, *Yakubu Sabo*, a declarat că „Echipe de polițiști au ajuns repede în zonă evacuând cadavrele la morga spitalului și s-au asigurat că situația a fost pusă sub control”. Acestea sunt doar ultimele atacuri ale radicalilor Fulani asupra creștinilor și fermierilor. În februarie, în *Kaduna* au fost uciși 130 de oameni – preponderent creștini. Guvernatorul statului a declarat că pare să fie un plan de „ștergere a anumitor comunități”, raportează *Reuters*. Apoi, în martie, au fost uciși încă zece copii ai creștinilor, iar zeci de case au fost arse în totalitate de către radicalii Fulani.

PĂSTOR ORB ACHITAT DE ACUZAȚIA DE „CONVERTIRE FORȚATĂ” ÎN INDIA

Ionuț Poteraș

Un păstor orb, *Balu Saste*, soția sa și alți zece creștini au fost găsiți nevinovați de acuzațiile de „convertire forțată” aduse împotriva lor, în temeiul legilor anti-convertire din India, de către o instanță din *Madhya Pradesh*, India, la data de 6 mai.

Cazul datează din ianuarie 2016, când o mulțime furioasă din mai multe sate învecinate au luat cu asalt o clădire a Bisericii dintr-un sat din *Madhya Pradesh*, bătând și hărțuind enoriașii. Mulțimea a amenințat că arde clădirea Bisericii cu creștinii încuiați înăuntru.

Poliția a intervenit și l-a arestat pe păstorul *Balu*, care este și orb, pe soția lui, fiul lor de doi ani și alți cinci bărbați și cinci femei din congregația lor. Păstorul și soția lui au fost dezbrăcați, bătuți și aruncați în închisoare, împreună cu fiul lor, timp de opt zile înainte de a fi eliberați pe cauțiune. Poliția i-a acuzat pe toți pentru încălcarea codului penal, secțiunea anti-convertire.

Păstorul *Balu* a mai fost arestat pentru acuzații similare în anul 2012.

Organizația de monitorizare și susținere a creștinilor persecutați, *Alliance Defending Freedom (ADF)*, care a reprezentat păstorul, a salutat decizia curții de a anula condamnările din luna martie a acestui an. În declarația lor se spune: „Această decizie marchează o victorie importantă împotriva legilor anti-convertire din India, care amenință din ce în ce mai mult drepturile fundamentale ale minorităților religioase.”

„Nimeni nu ar trebui să fie persecutat din cauza credinței lui. Achitarea păstorului *Balu* și a familiei sale reprezintă un pas vital spre protejarea libertății religioase și a dreptului de a practica în mod liber credința.”

Păstorul și soția sa, care sunt acum acasă împreună cu fiul lor, rămân neliniștiți și temători, după încercarea prin care au trecut, și evită contactul public pentru a nu crea din nou ostilitate. Acestora le-au fost de asemenea interzise activitățile religioase, potrivit unei informații frunzite de *Fondul Barnabas*.

LECȚIA MERSULUI

Traducere si adaptare - Păstor Teofil Ciortuz

În doar câteva luni un copilăș este în stare de o realizare care necesită curaj, ambiție și voință. La un moment dat el este un simplu prunc dependent neîncetat de mama lui, ca după doar câteva luni să devină un neobosit argint viu, după care mama aleargă la fiecare pas. Ce calități am putea învăța de la el ca să ne ajute în atingerea obiectivelor noastre?

1. Desprinde-te de perete

Pentru un copil mic, procesul mersului este terifiant la început. Poți vedea aceasta în ochii lui. Nu are nicio problemă să se târască sau chiar să stea pe picioare la marginea patului sau a unui scaun sau lângă un perete, dar va face pasul următor? **Va trebui să se desprindă de perete.**

Desprinderea de perete poate însemna să fii primul care spune „*iartă-mă!*” într-o relație, sau a lăsa un loc de muncă confortabil pentru o carieră pentru care vei fi fericit să te trezești dimineața. Zidul reprezintă certitudine, previzibilitate și siguranță. Oare de câte ziduri ne este greu să ne desprindem pentru că ne temem să facem primul pas în necunoscut? **Ca să creștem trebuie să ne înfruntăm temerile, incertitudinile și riscurile.**

2. Ridică-te tot atât de repede cum ai căzut

Copiii au o abilitate stranie de a cădea și a se ridica imediat. Ei cad în fund, se rostogolesc pe podea, se lovesc la cap și își zdrelesc genunchii. Poate le ia un moment sau două să se dezmeticească, dar întotdeauna o iau iarăși de la capăt. **Această calitate este un secret al succesului.**

Cât de repede putem renunța la noi înșine? Suntem dispuși să cădem ori de câte ori este nevoie și totuși să mai găsim curajul de a ne ridica? Imaginați-vă ce s-ar întâmpla dacă, în timp ce învăța cum să meargă,

un copil ar spune: „*Până acum am căzut de douăzeci de ori, așa că îmi dau seama că sunt un nimeni!*”.

Este imposibil să înveți mersul fără a cădea. *Eșecul este o treaptă spre succes.* De ce să fii atât de dur cu tine când nu reușești? Ridică-te, scutură-te, și încearcă din nou. Nu o dată, nu de două ori, ci de câte ori este nevoie pentru a învăța.

3. Visează la lucruri mari

Un copil progresează de la a șede, a se târî, a merge și, în cele din urmă, a alerga. Credeți că știa copilul despre toate aceste talente și abilități latente care erau în el? Imaginați-vă bucuria unui copil care aleargă prin iarbă direct în brațele unui părinte. Putea copilul să bănuiască ce fericire nemărginită îi stă înaintea?

Cu toți avem talente, abilități și posibilități date de Dumnezeu, capacități pe care nu le bănuim la acest moment. Ne uităm la un copil nou-născut și vedem posibilități infinite. La fel, și Dumnezeu privește la noi în toate etapele vieții noastre și vede posibilități infinite în viețile noastre, care așteaptă să fie declanșate.

În tine există o cantitate extraordinară de potențial. Recunoaște, cultivă și onorează ceea ce Dumnezeu a pus în tine. Noi credem că știm cine suntem bazati pe trecutul nostru sau pe cuvintele altora. Dar poate că suntem fricoși și încă ne ținem de un perete.

Dacă ne desprindem de perete și facem pasul în necunoscut prin credință, putem ajunge să descătușăm în noi înșine acele realizări viitoare pe care nu ni le-am imaginat vreodată.

TRĂIND MOMENTUL...

de Jim Toombs / traducere de Rodica Botan

Am parcat în spatele magazinului. Am trântit portiera prea târziu ca să nu-l observ cum se îndrepta, împleticindu-se, către mine, în umbra magazinului. Pașii îi sunt nesiguri, dar își menține direcția bine. Traectoria lui este în direcția mea.

„Ești un tip bine, tinere...”, îngână el cu o voce de bețiv, luptându-se să-și controleze saliva...

Încerc să nu-l bag în seama, dar chiar dacă mi-am schimbat direcția, ca să-l evit, știu că tot n-o să scap. Pășesc pe trotuar, și el se întoarce... ridică mâna și arată cu degetul către mine...

„Acuma n-am să te mint... Nu, dom'le... nu-i nimic de capul meu. Sunt doar un... bețiv. Și am nevoie de un pahar de băutură. Nu ai ceva mărunțiș?”

Mă uit la fața lui și nu pot să nu simt mirosul stătut de alcool ce fermentează în hainele lui... vaporii acri ai respirației lui ajung până la mine. Barba îi este nerasă de câteva zile... și ca un acompaniament al mirosurilor de tot felul, mai adaug la buchet mirosul greu de fum vechi de țigară. Pantalonii demodați, jacheta toată boțită... ca și viața omului din fața mea...

Ce ar face Domnul Isus? Poate Domnul Isus l-ar fi vindecat cu un singur cuvânt. Sau poate i-ar fi spus ceva care să-l pătrundă și să-i ajungă direct la inimă. Dar eu nu sunt Isus... și omul ăsta nu vrea să asculte vreo predică. Nu pare nici să vrea să stabilească vreo legătură serioasă cu cineva. Oamenii l-au folosit și l-au rănit. Poate corpul lui este vulnerabil, dar sufletul lui este înăsprit. Este ca și când ar avea armură grea, care îl protejează de dragostea sau de respingerile oamenilor. Bătăturile vieții l-au acoperit pe dinafară.

Și... de fapt venisem să cumpăr lapte, nu să creez un moment pentru eternitate. Dacă îi dau 25 de cenți, am să scap de el și o să se ducă să mai ceară de la altcineva. Dar în ciuda acestor gânduri, m-a cuprins o milă și mi s-a încălzit inima... Am băgat mâna în buzunar și am scos portmoneul cu bani.

„Ce zici de un dolar?”, l-am întrebat eu.

Ochii lui îmi urmăreau fiecare mișcare... S-au oprit pe teancul de bani din mâna mea. Omul a întins o mână murdară... să dea mâna cu mine. Surprins și fără cuvinte, mi-am întins și eu mâna, și, în timp ce ne-am strâns mâinile, cuvintele lui m-au luat prin surprindere:

„Dumnezeu să te binecuvânteze în fiecare zi a vieții tale!”, zise el... și continuă:

„Am 64 de ani... sunt un bețiv cronic... am fost în cel de-al Doilea Război Mondial, Coreea, Vietnam și tu... ești primul om care mi-a dat un dolar întreg”.

Nu știu dacă ochii îi erau umezi dinainte sau i s-au umezit de emoție, nu-s sigur... dar dintr-o dată zidul dintre noi a dispărut... și am putut să văd omul dinlăuntru, vulnerabil și îndurerat. Uitându-mă din nou în ochii lui, i-am spus și eu:

„Asta doresc și eu pentru tine, ca Dumnezeu să te binecuvânteze!”

„Tu știi însă că am să cumpăr ceva să beau cu banii ăștia?!” zise el, așa, pe șleau. O notă de o sinceritate incredibilă, dar îmbibată cu o aroganță neînduplecată.

„Știu...”, i-am zis...

Ochii noștri s-au unit într-o ultimă privire. Pentru un moment, ne-am privit sufletul unul altuia. Pentru un moment, ne-am văzut asemănările – doi oameni creați după imaginea lui Dumnezeu. Pentru un moment, am văzut posibilitățile fiecăruia dintre noi. Atâta doar am putut cumpăra cu un dolar, un moment.

Pentru un moment am putut să văd prin armura lui: zdrențele, mirosul, părul sălbatic... Pentru un moment, am putut să-L văd pe Isus în acest om. Pentru un moment, m-am uitat la el ca la un copil al lui Dumnezeu, o ființă umană creată de aceeași mână care m-a creat și pe mine.

Și apoi, acel moment dispăru. Zăbrele grele s-au tras dincolo de ochi. Și toate au revenit la vechea lor poziție. Repulsia mea... și ea s-a reîntors. Am început din nou să-l judec... și cu mare greutate am încercat să mă lupt cu propria mea judecată...

Omul și-a plecat capul și s-a reîntors la acțiunile care îi defineau viața...

„Bineînțeles că aș vrea o sticlă de vin... și cu un dolar... nu prea poți cumpăra mare lucru...”

„Drept răspuns, Împăratul le va zice: «Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia dintre acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut»”. Matei 25:40

Scott Morrison asks for more prayers, more love

<https://www.news.com.au>

Scott Morrison and wife Jenny appeared on stage to a standing ovation at the **Hillsong Conference**, leading 20,000 Christians in prayer.

An estimate 20,000 people are attending the annual event, which is one of the biggest Pentecostal gatherings in the world.

Mr Morrison, who attends the **Horizon Congregation** in the **Sutherland Shire** in Sydney's south, was asked to join Hillsong founder Brian Houston on stage last night.

Holding hands with Mrs Morrison and bowing his head, the PM led a prayer for military veterans, young people battling mental illness and farmers struggling with the ongoing drought.

"Lord, we pray for all of those veterans in our country who are doing it tough," Mr Morrison began. "We pray for young people who think about suicide and we pray Lord that you will break the curse of suicide.

"We proclaim it with veterans, we proclaim it with young people, we proclaim it with middle age people going through difficult trials, people suffering from mental health, we pray for remote Indigenous communities, young boys and girls ... and we pray for all those families who live with disabilities ... we pray you will give them peace and an avalanche of love.

"Lord, we pray for our country and thank you for it. But more than anything else, we thank you for Jesus and his love."

Mr Morrison's prayer received applause from those packed in to the enormous stadium, before he added: *"Oh, I've got one more thing to pray for. I pray for the drought ... Lord, we just pray for rain, that rain will fall on this nation."*

Mr Houston asked the PM about his unexpected election victory on May 18 and his declaration that he believes in miracles.

"God just walks with us," he said. "You just walk the path that God gives you."

Prăjitura cu banane și cremă de unt

INGREDIENTE:

Pentru blat:

350 gr făină
300 gr zahăr brun
200 ml ulei
4 banane foarte coapte
2 ouă mari
70 gr miez de nucă (măcinată)
70 gr fructe confiate
1 linguriță esență de vanilie
1 linguriță praf de copt
1/2 linguriță bicarbonat de sodiu
un praf de sare

Pentru cremă:

200 gr unt nesărat la temperatura camerei
200 gr cremă de brânză
400 gr zahăr pudră
1 linguriță esență de vanilie

Poftă bună!

PREPARARE:

1. Într-un castron încăpător amestecăm: făina, zahărul, praful de copt, bicarbonatul și sarea. În alt castron punem bananele decojite și le zdrobim cu o furculiță. Adăugăm peste ele uleiul, ouăle și esența de vanilie și amestecăm bine până la omogenizare. Turnăm compoziția umedă peste ingredientele uscate și amestecăm. La urmă adăugăm nucile tocate și fructele confiate, amestecând încet.
2. Turnăm compoziția într-o formă tapetată cu hârtie de copt, de dimensiuni aprox. 30x22 cm. Coacem în cuptorul preîncălzit la 180°C pentru 35-40 de minute. Facem testul cu scobitoarea: dacă iese curată este gata. Dacă nu, mai lăsăm 5-10 minute în cuptor. Scoatem blatul din cuptor și îl lăsăm să se răcească complet.
3. Între timp preparăm crema astfel: mixăm untul cu zahărul până obținem o cremă deschisă la culoare. Adăugăm crema de brânză și vanilia, mixând să obținem o cremă fină. **Atenție!** Nu mixăm prea mult deoarece riscăm să se taie. Punem crema la rece până la asamblarea prăjiturii.
4. Scoatem blatul răcit din formă și îl tăiem în două pe orizontală. Din partea de mijloc a celor două blaturi rezultate tăiem un strat subțire de luat și îl fărâmițăm pentru a decora prăjitura. Împărțim crema perfect în două și ungem cu prima parte de cremă primul blat. Așezăm pe cremă celălalt blat și deasupra lui crema rămasă. Decorăm prăjitura cu firimiturile de blat și o dăm la frigider câteva ore sau peste noapte.

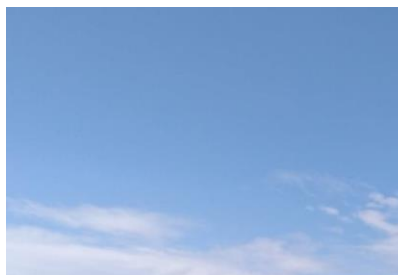
Profesorii Seminarului Biblic Penticostal / Cursuri:

- Gabi Izsak (Philadelphia Melbourne)
Anul I curs - Vechiul Testament / Apologetica creștină
Anul II curs - Noul Testament / Evangheliologie - Viața și activitatea Domnului Isus
- Doru Mureșan (Philadelphia Melbourne)
Anul I curs --Pneumatologie
Anul II curs - Slujire pastorală
- Teofil Ciortuz (FRBC Melbourne)
Anul I curs - Omiletică
Anul II curs - Istorie, geografie și obiceiuri în Israel

- Cornel Ghiță (Maranata Melbourne)
Anul I - Morala și etica creștină
Anul II - Hermeneutică
- Petrică Tarcea (Philadelphia Melbourne)
Anul II - Misiune și Evangheliism
- Traian Iurescu (Betania Melbourne)
Anul I și II - Doctrină biblică
- Corneliu Tuchlei (Philadelphia Melbourne)
Anul I - Istoria Bisericii Universale
Anul II - Istoria Bisericii Penticostale
- Mircea Cîmpean (Tabor Melbourne)
Anul I - Mărturisirea de credință a Bisericii Penticostale
Anul II - Religii comparate

Craiova

Tabăra

Bucuria Copiilor